

3. Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė pareigų pagal Direktyvos 2012/34/ES 31 straipsnio 1 dalį (Direktyvos 2001/14/EB 7 straipsnio 1 dalis), nes neužtikrino, kad mokesčiai už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra būtų naudojami tik infrastruktūros valdytojo veiklai finansuoti.
4. Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė pareigų pagal Direktyvos 2012/34/ES 6 straipsnio 3 dalį (Direktyvos 91/440/EEB 9 straipsnio 4 dalis) ir Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 ⁽²⁾ 6 straipsnio 1 dalį, siejamą su jo priedo 5 punktu, nes neužtikrino, kad viešosios lėšos, skirtos viešųjų keleivių vežimo paslaugų teikimui, būtų apskaitomos atskirai atitinkamose sąskaitose.
5. Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo:

Vokietija leido koncernui *Deutsche Bahn* sudaryti sutartis dėl pelno paskirstymo ir naudoti geležinkelių infrastruktūros valdytojų pajamas iš mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ir viešojo finansavimo kitiems tikslams nei infrastruktūros valdymas. Tai neatitinka Direktyvos 2012/34/ES 6 straipsnio 1 dalies ir 31 straipsnio 1 dalies.

Be to, infrastruktūros valdytojų tvarkoma apskaita neleidžia patikrinti, kaip laikomasi draudimo perkelti viešąsias lėšas į transporto paslaugų sritį. Vokietija tai leidžia, o tai neatitinka Direktyvos 2012/34/ES 6 straipsnio 4 dalies.

Galiausia, Vokietija neužtikrino, kad viešosios lėšos, skirtos viešųjų keleivių vežimo paslaugų teikimui, būtų apskaitomos atskirai atitinkamose sąskaitose. Tai neatitinka Direktyvos 2012/34/ES 6 straipsnio 3 dalies ir Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 6 straipsnio 1 dalies, siejamos su jo priedo 5 punktu.

⁽¹⁾ 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/34/ES, kuria sukuriama bendra Europos geležinkelių erdvė (OL L 343, p. 32).

⁽²⁾ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, p. 1).

2014 m. lapkričio 4 d. *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Piotr Kossowski

(Byla C-486/14)

(2015/C 016/28)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Šalys pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Piotr Kossowski

Kitas bylos dalyvis: *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Susitariančiųjų Šalių ratifikuojant KŠSĮ⁽¹⁾ padarytos išlygos pagal KŠSĮ 55 straipsnio 1 dalies a punktą – konkrečiai kalbant, Vokietijos Federacinės Respublikos deponuojant ratifikavimo dokumentus padaryta „a“ išlyga, kad jos nesaistys KŠSĮ 54 straipsnis, „jei veika, dėl kurios kitoje valstybėje buvo priimtas nuosprendis, visa arba iš dalies buvo padaryta jos teritorijoje <...>“ – tebegalioja po to, kai Šengeno *acquis* buvo integruota į Sąjungos teisės sistemą prie 1997 m. spalio 2 d. Amsterdamo sutarties pridėtu Šengeno protokolu, perimtu prie Lisabonos sutarties pridėtu Šengeno protokolu; ar šios išlygos yra Chartijos⁽²⁾ 50 straipsnio proporcingi apribojimai, kaip jie suprantami pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį?
2. Jei atsakymas būtų neigiamas:

Ar KŠSĮ 54 straipsnyje ir Chartijos 50 straipsnyje įtvirtintas *ne bis in idem* principas aiškintinas taip, kad juo draudžiamas kaltinamojo baudžiamasis persekiojimas valstybėje narėje, šiuo atveju Vokietijos Federacinėje Respublikoje, jei kitoje valstybėje narėje, šiuo atveju Lenkijos Respublikoje, prokuratūra, nenustačiusi baudinio pobūdžio įpareigojimų ir neatlikusi išsamaus tyrimo, faktiniais pagrindais nutraukė baudžiamąją bylą dėl jo, nesant pakankamai duomenų, pagrindžiančių kaltę dėl nusikalstamos veikos padarymo, ir byla gali būti atnaujinta tik paaiškėjus naujoms esminėms aplinkybėms, tačiau tokių naujų aplinkybių nagrinėjamu atveju nėra?

⁽¹⁾ Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliksų ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo (OL L 239, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 2 t., p. 9).

⁽²⁾ Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (OL C 236, 2014, p. 391).

2014 m. lapkričio 10 d. *cour d'appel de Bruxelles* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje RG (*)/SF (*)

(Byla C-498/14)

(2015/C 016/29)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: RG (*)

Kita šalis: SF (*)

Prejudiciniai klausimai

Ar 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000⁽¹⁾ (vadinamojo Briuselio IIa reglamento), 11 straipsnio 7 ir 8 dalys aiškintinos taip, kad jomis valstybei narei draudžiama:

- šiame reglamente numatytose bylose, kai vaiką pagrobė vienas iš tėvų, teikti pirmenybę specializuotiems teismams, nepaisant to, kad kitame teisme jau iš esmės nagrinėjama byla dėl tėvų pareigų vaikui,
- atimti iš bylą dėl tėvų pareigų vaikui iš esmės nagrinėjančio teismo įgaliojimus spręsti dėl vaiko globos, nors ir tarptautiniu, ir vidaus mastu jis turi jurisdikciją spręsti klausimus dėl tėvų pareigų vaikui?

⁽¹⁾ OL L 338, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243.

(*) Informacija ištrinta arba pakeista pagal asmens duomenų apsaugos ir (arba) konfidencialumo reikalavimus.